Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31714
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

absolutionem debiti adō acce
pit. Sed quia ē seruo suo cen
tum sibi denarios debenti de
bitum nondumisit. & hoc ē uis
erigi. qd ei fuerat iam dimissum.
Ex quibus uidelicet dictis con
stat. quasi hoc quod in nos delin
quitur. ex corde nondimitti
mus. & illud rursus erigitur.
quod nobis iam ꝑ penitentiā
dimissum fuisse gaudebamus.
Cypr. Sum mopere aut necesse est.
ut quando stamus ad oratione
quando tam sca ꝯ uenerandā
mysteria sub oculis dī gerun
tur. toto corde ad precandū
uigilemus. Cogitatio omis car
nalis & secularis abscedat. nec
quicquam animus quā ido
lum cogitet quod ꝑcatur.
Idō & sacerdos ante illam sa
cro scam orationem ꝑfatione
premissa parat frīs mentes
dicendo. Sursum corda. ut cū
respondet plebs habemus ad
dnm. admoneatur. nichil alī
ud sequam dnm. cogitare de
bere. Claudat contra aduer
sarium pectus. & soli dō paret.
Nec ad se adire hostem dī tem
pore orationis patiatur. Obrépit

enim frequenter. & penetrat.
& subtiliter fallens preces nras.
adō auocat. ut aliud habeamus
in corde aliud in uoce. Quando q̄dē
intentione sincera aptat dnm nō uo
cis sonus. sed animus & sensus
debeat au-diri. adō postulam.
cū nos ipsi nō ꝑ nō audiamus. Vo
lumus ēē dnm memorem nrī.
quando nrī memores ipsi nō sū
mus. hoc est quando oramus
dnm. maiestatem dī. negligentia nō debem
orationis offendere. hoc est
uigilare oculis. & corde non dormi
re. Cum debeat xpianus & iā
cum dormit oculis. corde uigila
re. Sicut scriptum ē ex ꝑsona
ecclē loquentis in cantico cantī
corum. Ego dormio & cor meū
uigilat. Qua propt solliciti &
cauti apls ammonet dicens.
Instate orationi uigilantes
in ea. dicens scilicet & ostendens
impetrare quod postulant dicēdō
posse eos. quos ipse uiderit ino
ratione uigilare. Quid g ē sur
sum habere corda. nisi ea que
sursum st querere. que sursum
sunt sapere. Querere uidelī
cet amando. sapere intelligendo.
sicut apls ecclē sermone ammon

10